

[Eva Møller]

kommer ind her, er forskningskompetente og er uafhængige af det politiske system og på alle måder kun har forskningens synspunkter for øje.

Jeg vil endelig sige, at vi fra konservativ side igennem årene har talt meget – og også meget negativt – om studenternes indflydelse, men jeg tror, at vi med det foreliggende forslag har fundet en rimelig balance, idet vi har bevaret studenterindflydelsen med 50 pct. i studienævne og antallene i de øvrige organer uændrede. Men vi har ændret på opgavefordelingen, således at vi først og fremmest i studienævne har givet studenterne indflydelse på det, der er interessant for dem, nemlig spørgsmålet om uddannelsernes tilrettelæggelse og om eksamensaflægelse.

Hanne Severinsen (V):

Den nuværende styrelseslov har i hele sin funktionstid været udsat for kritik. Noget har været berettiget og andet måske knap så berettiget.

Man har først og fremmest sagt, at den procedure, man havde, var alt for tidrøvende, og at beslutningskompetencen var for uklar. Det gælder bl.a. forholdet mellem studienævn og fakultetsråd.

Det har også været sagt, at det var uhenigtsmæssigt med det indirekte valgte centralstudienævn, og det har af mange været opfattet som bare et overflødigt organ. Det samme gælder det institutråd, man har haft; det har været alt for stor en forsamling til, at man kunne tage reelle beslutninger i det. Resultatet har været – og det har også kunnet kritiseres somme tider – at de synspunkter, som kom frem i forsamlingerne, måske heller ikke altid levede op til de forventninger, man kunne have om, at man først og fremmest varetog forsknings- og undervisningsinteresser og ikke så meget så på de mere kortsigtede personaleinteresser.

Desuden har man kritiseret, at de styrende organer ikke har været åbne nok over for det omgivende samfund, dem, der skal bruge forskningen, og dem, der skal aftage studenterne.

Det er også blevet diskuteret, om det har været rimeligt med den store indflydelse, studenterne har, men her vil jeg godt gøre klart, at i venstre mener vi, at de studerende bør

have afgørende indflydelse specielt på studiernes indretning. Det er nemlig de studerendes egen fremtid, det handler om, og det har ofte vist sig, at de studerende måske i virkeligheden var mere fremadrettede end deres lærere, for hvem det somme tider kunne være nemmere at fortsætte som hidtil.

Der er således i regeringens lovforslag ikke lagt op til noget opgør med studenterindflydelsen, som vi finder vigtig. Man kan måske undre sig over, at jeg understreger dette, men når man læser de mange høringssvar, der har været, kunne man nære en vis frygt for, at debatten mere kom til at handle om, hvad man tror regeringen vil, end hvad regeringen rent faktisk foreslår. Der har været afholdt en masse møder, hvor man har sagt, at regeringen vil genindføre professorvældet. Intet er mere forkert end at udlægge regeringens forslag som en tilbagevendende tilstandene før 1968. I øvrigt har professorerne jo i dag meget lille indflydelse. Det, som forslaget sikrer, er, at de fastansatte, dvs. de lærere, der driver forskning på universiteterne, får deres stilling styrket, først og fremmest ved oprettelse af forskningsnævn.

Regeringen nedsatte for to år siden det såkaldte Wandeludvalg, og der er grund til at takke udvalget for en særdeles klar rapport med mange udmærkede forslag. Det er først og fremmest forslag, der smidiggør hele proceduren og sørger for en klar kompetencefordeling og sikrer, at forskningsinteresserne bliver hørt.

På et enkelt punkt har regeringen som nævnt ikke fulgt forslagene: de studerende bevarer uændret repræsentation i organerne, men der sker en forenkling, og man kommer til at opfylde det princip, som man som god nærdemokrat må gå ind for, nemlig at indflydelsen skal være hos dem, som beslutningerne angår. Efter lovforslaget får vi en struktur, hvor de videnskabelige medarbejdere rådgiver om forskningen, de studerende og deres lærere rådgiver om studiets sammensætning og de fastansatte lærere og TAP-personalet varetager instituttets daglige arbejde. Ud fra disse organers rådgivning skal rådet så foretage den overordnede prioritering, og der sker ikke mange ændringer af sammensætningen, bortset fra, at der kommer nogle repræsentanter for aftagerne.

Det, at centralstudienævnet afskaffes, og at institutrådene afskaffes til fordel for årlige